

[Pernille Sams]

forslagets konsekvenser kan belyses lidt nærmere i udvalgsarbejdet.

Skatteministeren gav udtryk for, at han ikke mente, at forslaget kom de betrængte boligejere til hjælp. Dét er jeg helt uenig.

Skatteministeren og flere andre mente, at det var et for bredt lovforslag, der ligesom strakte sig for vidt og gav for mange muligheder. Hvis det kan hjælpe på flertalsmulighederne for forslaget, at vi eventuelt udelukker muligheden for indfrielse af kontantlån med de af lovforslaget følgende positive konsekvenser, kan det måske bidrage til, at vi kan finde en kompromisvej; jeg forstod, at skatteministeren havde meget imod, at nogle kunne indfri kontantlån og så stadig væk bevare den oprindelig indrømmede fradragsret. Så det kan være, vi kan tale om det under udvalgsbehandlingen.

Jeg forstod også, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Klaus Hækkerup, havde misforstået lovforslagets indhold, når hr. Klaus Hækkerup kunne tale om så store provenutab som 68 mia. kr. Det er simpelt hen ikke korrekt. Det er helt forvridende brug af talmaterialet at nævne det samlede beløb på amortisationskontoen. Det er jo et beløb, der står på amortisationskontoen i dag, og som man i dag har fradragsret for. Det er jo bare denne fradragsret, som videreføres i vores forslag; det er jo ikke en ny fradragsret, som indrømmes. Derfor er det helt misbrug af tallene at opstille dem på den måde.

Men alt det vil jeg meget gerne have lov til at dokumentere under udvalgsarbejdet og fremlægge regnestykker, der viser det nøjagtigt, sådan at ordførerne bedre kan danne sig et indtryk af de reelle konsekvenser af lovforslaget.

Når man nævner det store beløb på 68 mia. kr., kunne jeg godt have lyst til at spørge skatteministeren, hvor mange af disse penge man regner med kommer til frivillig indbetaling. Sagen er jo, at mennesker ikke indfriede kontantlån i dag, for det er umuligt af økonomiske grunde. De 68 mia. kr. ville jo forudsætte, at Danmarks befolkning generelt gik hen og indfriede deres kontantlån, men det er jo ikke tilfældet. Opererer regeringen med disse tal i finansloven? Det kan jeg ikke forestille mig, og derfor skal vi selvfølgelig heller ikke tage dem op i denne debat. Der er ingen som helst grund til at forkaste lovforslaget af den grund; der

kan måske diskuteres nogle andre ting, men der er ikke tale om en ny fradragsret.

SF's ordfører, hr. Rahbæk Møller, sagde, at folk aldrig skulle have haft denne skattefordel, og spurgte, hvorfor de kan få lov til at beholde den nu. Jamen hr. Rahbæk Møller, den skattefordel blev jo indrømmet, dengang de pågældende optog kontantlånet, og den kan vi jo ikke tage fra dem i dag. Vi siger bare i Det Konservative Folkeparti, at for at give de mennesker en reel mulighed for at komme ud af deres situation skal de have lov til at beholde den fordel, de allerede har. Det er altså en misforståelse at sige, at de får en ny fordel.

Fru Kirsten Jacobsen var positiv over for forslaget; det havde jeg også ventet, for repræsentanter for flere partier har jo tidligere efterlyst et sådant forslag, ganske vist uden selv at fremsætte det. Det gælder både fru Kirsten Jacobsen fra Fremskridtspartiet og fru Bente Juncker fra CD, og derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor man vil klandre Det Konservative Folkeparti, fordi vi nu fremsætter det forslag, som begge partier tidligere har efterlyst. Det kan selvfølgelig være i polemikkens navn, men lad os se bort fra det og koncentrere os om at få forslaget vedtaget, så vi kan få hjulpet alle disse boligejere.

Jeg kan ikke helt forstå, hvilke forhold der er så ændrede, at CD nu mener, at et lovforslag ikke længere er så nødvendigt. Det er ikke mere end et par år siden, CD stod på Folketingets talerstol og efterlyste et sådant lovforslag, og med formandens tilladelse kan jeg citere fra en boligdebat i maj 1990, hvor CD's ordfører, fru Sonja Albrink, sagde følgende – og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger, spalte 9956:

»Efter CD's opfattelse er der tale om en beskeden håndsrækning til boligejerne. Der er ingen hjælp til dem, der er i klemme med højtforrentede lån, og som har handlet før skattereformens ikrafttræden.«

Og i spalte 9957 fortsætter fru Sonja Albrink:

»Det er CD's opfattelse, at der også burde ydes hjælp til alle dem, der har de højtforrentede kontantlån, og som har handlet i tillid til eksisterende love før skattereformens ikrafttræden.«

Det er faktisk netop det lovforslag, CD har efterlyst, som nu ligger på bordet. Det er ikke CD eller Fremskridtspartiet, der har fremsat